

SOUTĚŠŤ - VĚDYĚ LĚTAT JE TAK SNADNĚ - VIII.

Pondělí, 30. srpna 2008

Například u vás také něco o litaní, ale trošku jiném, než asi zná většina z vás. Větak u nás to je taky "trošku jiné", než u většiny z vás. Vzdálenosti jsou tady podstatně větší, rozdíly v počtu lidí jakbysmet; lidi tu jsou sice stejní jako jinde, ale - přeci jen "trošku jiní", než jinde. Asi to bude tím, že máme "trošku jiná" měřítka: to co je pro nás kousek cesty, by pro vás byl překvapivě velký výlet. Tak poslouchejte:

Právě jsme se vrátili domů, Byli jsme ve Whitehorsu. Letěli jsme tam a zpátky a bylo to fajn. Nikdo nás neunesl a dokonce jsme ani nespádli. I když se musím přiznat, že se snažím vědycky sledovat, kama letíme a kde jsou nějaké vhodné přeseky nebo aspoň měky. To jako kdyby náhodou abych věděla, kama se pak (a tedy spadnem a přídát: :-)). Ono totiž létat s Air North je samo o sobě obrovský zážitek. Tomu ostatně nasvědčuje i cena letenky: 420 \$ za km. Když jsme letěli tam, tak to bylo skoro normální, a na to, že letuška mezi námi chodila v lyžích a kombinéze a palácích (dakota je totiž z 2. světové války nemá dobrou fungující vytápění), a kafe i čaj nalévala z termosky. Na zpáteční cestě to bylo podstatně zajímavější. Letělo nás celých "čtyřicet" lidí, tři Indiáni Dawsonu a jeden Indián do Old Crow (což je vesnice, která má sotva 100 obyvatel a je za polárním kruhem). Naše letadýlko bylo asi pro deset lidí, tentokrát už moderní a vytápěné... Ovšem žádná letuška se tentokrát nekonala, obsluhoval nás sám kapitán letadla a pilot v jedné osobě. Tedy obsluhoval: ... poslal po letadle bednu s popem, vemte si co kdo chcete, a ujal se pilotování, čímž veškerý servis skončil... Takže - takhle tu cestujem :-)).

Alena, Yukon